

Sygnatura akt I C 409/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 września 2016r. w K.

sprawy z powództwa Stowarzyszenia na Rzecz (...)

przeciwko W. P.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 409/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa Stowarzyszenie na Rzecz (...) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej W. P. kwoty 783,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu żądania twierdziła, że w dniu 25 lutego 2011 r. pozwana udzieliła Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy dotyczącej wypadku komunikacyjnego, który miał miejsce w dniu 14 października 2010 r. Mimo, iż kancelaria w imieniu pozwanej wystąpiła z zawezwaniem do próby ugodowej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia, do ugody jednak w sprawie zadośćuczynienia nie doszło. Pismem z dnia 10 czerwca 2013 r. kancelaria wezwała pozwaną do uregulowania kosztów, poniosła w związku z prowadzeniem sprawy na podstawie udzielonego jej przez pozwaną pełnomocnictwa, łącznie 783,80 zł. Uznając, że powództwo stało się konieczne i uzasadnione, strona powodowa dalej wskazywała, że porozumieniem z dnia 24 lipca 2013 r. wszystkie sprawy prowadzone przez Kancelarię (...) zostały przekazane Kancelarii (...), a na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 16 kwietnia 2014 r. wierzytelność została przelana na powoda.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedziba w K. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu, zaprzeczając twierdzeniom pozwu, wskazała, że Kancelaria nie wykonała usługi, a w konsekwencji czego pozwana nie otrzymała odszkodowania. Kancelaria miała pobrać prowizję w wysokości 20% odszkodowania w sytuacji jego skutecznego dochodzenia. Pozwana doprecyzowała, że chodziło o wypadek w szpitalu. Pozwana podniosła także, że nikt jej nie poinformował o sprawie sądowej.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej strona powodowa podtrzymała swoje dotychczasowe żądania oraz twierdzenia zawarte w pozwie, jednocześnie podnosząc, że pozwem strona powodowa nie dochodzi honorarium z tytułu prowadzenia sprawy zgodnie z umową, a dochodzi natomiast kosztów wynagrodzenia pełnomocnika za reprezentowanie pozwanej przez sądem według stawki minimalnej określonej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (adwokackie) oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz zwrotu poniesionych opłat sądowych, które kancelaria pokryła, działając w imieniu pozwanej. Podkreślając, że pełnomocnictwo oprócz

upoważnienia do reprezentowania pozwanego, zawiera również zgodę na rozliczenie kosztów pełnomocnika i przejazdów zgodnie ze stosownymi rozporządzeniami, strona powodowa podniosła również, że prowadziła sprawę pozwanej zarówno na etapie postępowania przedsądowego, jak i na etapie sądowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana W. P. zawarła w dniu 25 lutego 2010 r. z Kancelarią (...) i Radców Prawnych w L. umowę o honorarium dotyczącą prowadzenia sprawy wypadku w szpitalu w dniu 14 października 2010 r. Zgodnie z § 2 umowy za prowadzenie sprawy zleceniobiorcy przysługiwało honorarium w wysokości 20% wartości uzyskanego roszczenia powiększonego o podatek od towarów i usług. Zgodnie z §5 ust. 1 umowy w przypadku nie uzyskania jakiegokolwiek świadczenia w postępowaniu przedsądowym przez zleceniobiorcę, zleceniodawca miał nie ponosić żadnych kosztów związanych z prowadzeniem usługi na tym etapie. Zgodnie zaś z §5 ust. 2 umowy w przypadku skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego zleceniodawca zobowiązany był do pokrycia wszelkich kosztów procesu, chyba, że strony ustaliły inaczej.

/dowód: kopia umowy o honorarium – k.92/

Pozwana udzieliła w dniu 25 lutego 2011 r. pełnomocnictwa adwokat M. L., adwokatowi Z. K. (1), radcy prawnemu Z. K. (2), adwokatowi Z. K. (3) do prowadzenia i reprezentowania jej we wszystkich instancjach przed Sądem Najwyższym „w sprawie cywilnej”. Pełnomocnictwo zawierało klauzulę dotyczącą honorarium za wszystkie czynności określone w w/w sprawie.

/dowód: kopia pełnomocnictwa – k.6/

Strona powodowa złożyła do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia wnioski o zawiązanie do próby ugodowej. Przeciwnikiem w sprawie była (...) S.A.

/dowód: kopia wniosku – k.7/

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia wyznaczył posiedzenie sądu na dzień 11 czerwca 2012 r.

/dowód: kopia zawiadomienia z Sądu Rejonowego dla

(...) z dnia 30 marca 2012 r. – k.17/

Kancelaria (...) i Radców Prawnych wystosowała do pozwanej pismo z dnia 10 czerwca 2013 r., stanowiące wezwanie jej do zapłaty łącznej kwoty 921,80 zł na wskazany przez kancelarię numer rachunku bankowego. Pismem tym wskazano, że na koszty, jakie kancelaria poniosła w związku z prowadzeniem sprawy składają się: 17 zł opłaty skarbowej za udzielone pełnomocnictwo, 40 zł tytułem opłaty od wniosku o zawiązanie do próby ugodowej, 123 zł kosztów substytucji za rozprawę w dniu 11 czerwca 2012 r., 738 zł tytułem honorarium, 3,80 zł tytułem kosztów wysłania wezwania.

/dowód: kopia wezwania do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013

r. – k. 19-20/

Porozumieniem zawartym w dniu 24 lipca 2013 r. Kancelaria (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. przekazała wszelkie sprawy do Kancelarii (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L..

/dowód: kopia porozumienia z dnia 24 lipca 2013 r. – k. 23/

Umową z dnia 16 kwietnia 2014 r. „dokonano” przelewu wierzytelności między zbywającą Kancelarią (...) i Radców Prawnych w L. a Stowarzyszeniem Na Rzecz (...).

/dowód: kopia umowy przelewu wierzytelności – k. 26/

Pozwana nie otrzymała odszkodowania od (...) S.A. w związku ze zdarzeniem, którego dotyczyła sprawa objęta udzielonym przez nią Kancelarii (...) pełnomocnictwem.

/ okoliczności bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwana zawarła umowę z poprzednikiem prawnym powoda z Kancelarią (...) i Radców Prawnych w L. umowę o honorarium dotyczącą prowadzenia sprawy jej wypadku w szpitalu w dniu 14 października 2010 r. Strony ustaliły, że za prowadzenie tej sprawy zleceniobiorcy przysługiwało honorarium w wysokości 20% wartości uzyskanego roszczenia. Poza sporem jest, że takiego odszkodowania kancelaria nie uzyskała. Żądanie pozwu w niniejszej sprawie powód wywodzi z udzielonego przez pozwaną w dniu 25 lutego 2011 r. pełnomocnictwa adwokat M. L., adwokatowi Z. K. (1), radcy prawnemu Z. K. (2), adwokatowi Z. K. (3) do prowadzenia i reprezentowania jej we wszystkich instancjach oraz przed Sądem Najwyższym „w sprawie cywilnej”. W ocenie sądu pełnomocnictwo takiej treści nie może być podstawą kierowania wobec pozwanej roszczeń finansowych. W jego treści nie wskazano o jaką sprawę cywilną chodzi, a w szczególności kwoty roszczenia kierowanego przez pełnomocnika w imieniu pozwanej. Skoro powód swoje roszczenie wywodzi z samego stosunku pełnomocnictwa, a nie zlecenia, w którym wynagrodzenie było ustalone jako określona część wypłaconego odszkodowania, treść pełnomocnictwa, jeżeli ma być źródłem zapłaty wynagrodzenia nie przez przeciwnika strony, którą mocodawca ma reprezentować, a samego mocodawcy, powinna zawierać elementy istotne dla określenia zobowiązania obydwu stron, a zatem także wysokości wynagrodzenia. Zawarcie umowy wymaga, aby strony uzgodniły przynajmniej elementy przedmiotowe istotne umowy, są to minimalne warunki, aby można było mówić, o tym że umowa została zawarta. Niewątpliwie skoro powód domaga się od pozwanej zapłaty wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, to z treści pełnomocnictwa powinno wynikać do jakiej konkretnie sprawy cywilnej mocodawca upoważnia pełnomocnika, jeżeli do zapłaty, to o jaką kwotę, tym samym wskazując podstawy do ustalenia tego wynagrodzenia w oparciu o rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie, które reguluje stawki, w oparciu min. o wartość przedmiotu sporu. Należy podkreślić, że pozwana zarzucała, że zapłata była uzależniona i ustalona od kwoty uzyskanego odszkodowania.

Niewątpliwie pozwana w wobec poprzednika prawnego powoda pozostawała relacji przedsiębiorca - konsument. Ochrona konsumentów jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w art. 76 Konstytucji RP, zgodnie z którym władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Umowa zawierana z konsumentem powinna być sformułowana w sposób jednoznaczny i zrozumiały. Ewentualne postanowienia niejednoznaczne należy tłumaczyć na korzyść konsumenta (art. 385 k.c.). Pozwana powinna zatem wiedzieć, do prowadzenia jakiej sprawy cywilnej udziela pełnomocnictwa, jakie wynagrodzenie w razie przegrania sprawy będzie musiała uiścić. Brak dowodów na to, aby strony te kwestię uzgodniły. Udzielenie zaś pełnomocnictwa do prowadzenia i reprezentowania jej we wszystkich instancjach oraz przed Sądem Najwyższym „w sprawie cywilnej”, bez wskazania, do jakiej konkretnie sprawy cywilnej mocodawca upoważnia pełnomocnika, jeżeli do zapłaty, to o jaką kwotę, uniemożliwia ustalenie należnego wynagrodzenia w oparciu o podstawy do jego ustalenia przewidziane w rozporządzeniu w sprawie opłat za czynności adwokackie, które reguluje stawki, w oparciu min. o wartość przedmiotu sporu. Kwestia ta dotycząca elementu tak istotnego jak wynagrodzenie nie mogła być pozostawiona swobodnemu uznaniu jednej strony umowy - pełnomocnika.

Z tych względów powództwo podlegało oddaleniu.